

S/S Luise, under fulla segel, lastad med timmer på väg mot Tallinn eller tegelbruket i Loksa.

Mihkel Hiiuväin 1891- 1957.

Pauliine född Tater 1899 - 1954, de gifte sig 1920 i Karja kyrka. Med fem av sex barn flydde de, lämnade allt, tillsammans med 200 personer.

Pauliine Taters historia: Hon växte upp på gården Õie där slakten Tater i generationer, under herrgården, hade brukat Õie A16 (blomman). Gården bestod av ett bostadshus, ladugård och ett spannmålsförråd. Till gården hörde 12 hektar mark. 3 hektar odlingsmark, 3 hektar skog 3 hektar betesmark och 3 hektar fodervall och 300 meter strandremsa. Puliine gick i Lauguskola. Õie friköptes 1922 av Mihkel.

Lauguskola användes fram till 1925

Bild Gården Soela (säl). Fotograf Gustav Ränk 1929
Platsen för slakten Hiiuväins ursprung.

Bild: Õie 2004

Pärsamaa församlingskola
var i bruk till 1936

Bild Gården Soela (säl). Fotograf Gustav Ränk 1929
Platsen för slakten Hiiuväins ursprung.

Pärssamaa församlingskola
var i bruk till 1936

Bild: S/S Marianne i Tallinn

Mihkel Hiiuväins historia: Han rymde som 9 åring från skolan i Pärssamaa till sjös. Under första världskriget hamnade han i tyskt fångläger. Under 1920-talet

köpte Mihkel sin första båt S/S Kildin (förliser 1936), sedan

S/S Marianne 1931 och 1936 S/S Luise. 1940 beslagtogs båtar och blev sovjets egendom. Luise återlämnades av tyskarna i maj 1944.

1944 påbörjades, med tyska lån, ett avbrutet bygge av en 200Br.reg.tn motordrivnet fartyg.

Flykten 22 september 1944 skedde när röda armén intog Tallinn och skräcken spred sig. Mihkel och hela familjen hade tidigare, under Sovjets terror, vid två

tillfällen undkommit arrestering och deportation till Gulag. Första gången gömde de sig i potatislandet andra gången hade Mihkel seglat ut med Luise. Vid ryssarnas återkomst var flykt den enda möjligheten för familjen.

Papper ordnades på en frakt med Luise till Tyskland. Till synes som en legal resa. Själva överfarten blev dramatisk och inte till Tyskland. Inträngande vatten hotade att sänka Luise. Lasten gruvstöttor slängdes överbord. Senare meddelades, i tysk radio, att båten förlist. Det sägs att det var Mihkels kompanjon som borrarat hål i Luise och sedan spred ryktet att båten förlist. Det kvarlämnade barnet fick höra detta och steg inte ombord på M/S Helene som avseglade två dagar efter Luise, mot Sverige, och Furusund.

Under den rasade höststormen kom Luise ur kurs, land upptäcks. Genom ett minfält passerade båten in till Åland. Militärkläder, sprit och vapen lämnades och civila kläder delades ut av hjälpsamma ålänningar. Luise lotsades ut genom minfältet, mot Sverige och Furusund. Senare beslagtogs Luise av den svenska staten.

Mihkel Hiioväin hade ådragit sig blodförgiftning vid tätningen av borrhålet i båten och blev inlagd över nyår på Norrtälje sjukhus. Sedan arbetade han i Roslagen. Pauliine placerades på Strömsborg i Valhalla

tillsammans med barnbarnet Kalle. Barnets mor och Paulines barn hamnade på olika lantbruk i Enköpingstrakten. Mihkel och tre av barnen kom senare till Valhalla. Alla började genast arbeta i

Eskilstunas industri, som behövde arbetskraft.

Bostadsbristen under 40-talet var svår i Eskilstuna och husen i Valhalla Strömsborg Ärsta kom till försäljning. Mihkel Hiiuväin fick ett trettital personer att teckna en begränsad borgen. Fastigheten inköptes,

Strömsborg bestod av två hus med sex lägenheter samt en verkstad med en lägenhet. Många ester var det som fick sin första bostad på Strömsborg.

Mihkel Hiiuväin deltog inte aktivt i den Estniska föreningen. Det finns en annons i en estnisk tidning där han ska tala i baptistförsamlingen i Stockholm. Mihkel fick kontakt med den efterlämnade dottern först 1956.

I Sverige köpte Mihkel en öppen fiskebåt.

Sjön var Mihkels rätta element och att arbeta i en industrilokal instängd mellan väggarna var en pina. Under sjöresorna kunde han tala sex språk, det sjunde språket svenska lärde han sig.

Mihkel gifte om sig och hade flyttat till sin fru som bodde i en lägenhet i Nyfors. Till julen 1956 köptes en gran på Nyfortorget den ställdes i trapphuset som luktade gas. Granen skulle kläs på Julafton. Det var före rivningsvågen i Nyfors och de gamla husen var i bruk.

Sommaren 1957 togs en bild av Mihkel Hiiuväin vid Mälarbaden.

67 år var pensionsåldern 1958 dit längtade han.
Mihkel gick bort 24 aug 1957 och han fick inte uppleva

befrielsen med pension.

Mihkel och Paulines sex döttrar fick 19 barn, 15 i Sverige, tre i Estland och ett i Kanada.

Bild: Hiiuväins släktträff 2014 i Meiuste församlingshem (tidigare Baptistkapell), Ösel Estland

Meiuste Baptistkapell 1988, Ösel Estland.

Klockan skänkt tillkapellet av Mihkel Hiiuväin.

Hur länge betraktas en flykting som flykting? I Sverige har Mihkel och Pauliines ättlingar levt i fem generationer.

